

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 25 oktober 2019

*Калинка, калинка, калинка моя!
В саду ягода малинка, малинка моя!*

We dansen in de kring en zwaaien vrolijk met sjaaltjes in alle kleuren van de regenboog. De zangers die blijven zitten, spelen op de even kleurige xylofoonbuizen. Het thema vanmiddag is niet voor niets 'Herfst en een vrolijk dansje'. De Russische tekst laten we voor wat het is. We zingen gewoon het ene woord dat we kennen, *Kalinka*. De titel van het bekende Russisch volksliedje. Dit is de vertaling.

*Gelders roosje, gelders roosje, gelders roosje van mij
In de bessentuin, framboosje, framboosje van mij*

Op de Facebookpagina van het Geheugenkoor www.facebook.com/geheugenkooralkmaar hebben we een link geplaatst naar een optreden van een Russische dansgroep die op het lied *Kalinka* danst. Spectaculair!

Nog meer kleuren. Nu in het lied *What a wonderful world* van Louis Armstrong. Voor ons prachtig hertaald door Loek.

De herfst is zo mooi

*Ik zie bomen rood, bruin en geel
De blaadjes vallen; het zijn er veel.
En ik denk bij mezelf: de herfst is zo mooi!
Ik zie wolken grijs, de lucht is blauw,
Een regenboog daar, voor mij en jou.
En ik denk bij mezelf: de herfst is zo mooi!
De kleuren van een paddenstoel, zo plots'ling in het bos.
Ze kleuren zo mooi, temidden van het mos.
Ik zie hand over hand, overal zaad
Het leven moet door; da's waar 't om gaat!
Ik zie regen en damp, wind en storm,
Een egel op zoek naar een regenworm.
En ik denk bij mezelf: de herfst is zo mooi!
Ja, ik denk bij mezelf: de herfst is zo mooi!*

En elk nadeel heeft zijn voordeel. Regen is niet altijd leuk. Maar natte straten en gladheid zijn soms handig. Zoals in het verhaaltje *De Tand* van Annie M.G. Schmidt dat Connie vandaag voordraagt. Het was maar goed dat Jan viel. Zo werd een groot probleem opgelost.

*O, wat een toestand met Jan van den Bos
Z'n tandje zat los, ja, z'n tandje zat los!
Het wiebelde, wiebelde, wiebelde maar.
En pijn deed het niet, maar het gevoel was zo naar
Hij durfde niet te eten, hij zat op de grond.
Met een woedend gezicht en z'n hand voor z'n mond
Moeder zei: Hoor 's dat kan zo niet, Jantje
We binden gewoonweg een draad aan het tandje,*

*En 't andere eind van de draad aan de deur
Dan doen we de deur dicht en uit is 't gezeur!
"Nee!" jammerde Jantje, "nee moeder niet doen!"
En weg holde Jantje, heel hard naar het plantsoen
Hij rende en rende... en keek nog eens om....
Hij viel op z'n neus en daar lag ie dan, bom!
Hij krabbelde dadelijk weer op de been,
En veegde zijn bloes af en keek om zich heen
En wat lag daar naast hem gewoon in het zand?
De tand!!!
En Jan ging naar huis, heeft z'n mondje gespoeld
En zei tegen moeder: Ik heb niets gevoeld
En moeder zei: Fijn, en bekeek 'm een poosje
En deed toen de tand in een luciferdoosje
En toen hij op school kwam, moest iedereen kijken
De juffrouw en Peter, en Kees en Marijke
Kijk nou toch 's Joosje!
Een gat in mijn mond en een tand in m'n doosje.*

Je moet gewoon alles zoveel mogelijk van de zonnige kant bekijken. Dat helpt echt tegen herfstblues. Dus zingen we eindeloos

Always look on the bright side of life

Tussendoor improviseren Annemiek en Roos erop los met vreemde klanken en uithalen die wij vrolijk nadoen.

Dan een optreden van Johanna en Annemiek. Zij zingen beurtelings de coupletten van het Surinaamse lied *Ala Presi*.

Ala presi komisi d'a botri

Ala presi komisi d'a botri

Ala presi pemi waka komisi d'a botri

Dit betekent: *Overal waar ik naar toe ga (waar ik loop), zijn er keukenprinsessen in de keuken*

Een aanstekelijk lied waarbij het moeilijk stil zitten is. Annemiek belooft dat we het volgende keer allemaal mogen zingen!

Een heel andere sfeer heeft het lied *Les feuilles mortes* dat Loek op zijn gitaar speelt. Een treurig lied uit 1946, geïntroduceerd door de Franse zanger en acteur Yves Montand in zijn film *Les Portes de la Nuit*. De tekst vertelt het verhaal over een verloren liefde aan het einde van de zomer, wanneer de dagen korter worden en de bladeren van de bomen vallen.

Loek speelt het zo mooi ...

The falling leaves drift by my window

The falling leaves of red and gold

I see your lips the summer kisses

The sunburned hands I used to hold

Since you went away the days grow long

And soon I'll hear old winter's song

But I miss you most of all my darling

When autumn leaves start to fall

*Since you went away the days grow long
And soon I'll hear old winter's song
But I miss you most of all my darling
When autumn leaves start to fall*

*I miss you most of all my darling
When autumn leaves start to fall*

Weer heel anders is *Een vriend'lijk aardig vogelijn* uit de liedbundel *Kun je nog zingen, zing dan mee*. De liedjes uit dit liedboek waren oorspronkelijk bedoeld als schoolliederen met het doel om door middel van muziekonderwijs de jeugd beschaving bij te brengen. Veel liedjes waren van de hand van Jan Pieter Heije, een Nederlandse arts die bekend is geworden door zijn inzet voor de dichtkunst en de muziek. Het lied wordt natuurlijk muzikaal begeleid door Greta op de piano, Loek op de gitaar, Annemiek op het accordeon en Nico die vogelgeluiden fluit.

*Een vriend'lijk aardig vogelijn
Zong in de held'ren zonneshijn
Op zachten toon zijn afscheidslied:
Vergeet den kleinen vogel niet!*

*Vaarwel, vaarwel,
Vaarwel, de tijd vliedt snel,
Vaarwel, vaarwel*

*Ik keek de vogel droevig aan,
En zei Ge moogt niet henen gaan,
Ge blijft toch waarlijk al te kort,
Ik zorg voor u als 't winter wordt;*

*Blijft hier, blijft hier,
Blijft hier mijn aardig dier,
Blijft hier, blijft hier*

*De vogel zong 't Wordt mij te koud,
Te dor in 't veld, te kaal in 't woud;
In 't voorjaar zien wij elkander weer,
Voor mij zorgt onze Lieve Heer.*

*Ik kom, ik kom,
Ik kom heel gauw weerom,
Ik kom weerom!*

Na het lied fluiten Nico en Roos elkaar nog even toe, vraag en antwoord. Het lijkt een heel gesprek. Nico concludeert "*Zo, niemand weet wat wij gezegd hebben!*" Nee, dat weten wij niet. Maar we weten wel dat we net als het vogeltje weerom komen. Heel gauw. Over twee weken!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts